

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 10. jaanuar 2018
(OR. en)

15858/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2017/0287 (NLE)

PECHE 537

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2018. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse nõukogu määrust (EL) 2017/127

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/...,

...,

**millega määratakse 2018. aastaks kindlaks
teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused,
mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes
teatavates vetes väljaspool liitu,
ning millega muudetakse nõukogu määrust (EL) 2017/127**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise kohta.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ kohaselt tuleb kaitsemeetmete vastuvõtmisel võtta arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning teiste nõuandvate organite aruandeid ja samuti nõuandekomisjonide antud mis tahes nõuandeid.
- (3) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 tuleks kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel järgida määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõike 2 kohaseid ühise kalanduspoliitika eesmäärke. Kooskõlas nimetatud määruse artikli 16 lõikega 1 tuleks kalapüügivõimalused eraldada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (4) Lubatud kogupüük tuleks seepärast kehtestada vastavalt määrusele (EL) nr 1380/2013 kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, ning samal ajal tagada eri kalandussektorite õiglane kohtlemine, pidades silmas ka arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus, eelkõige kohtumistel nõuandekomisjonidega.
- (5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 osutatud lossimiskohustus kehtestatakse püügipiirkondade kaupa. Kui püügi suhtes on kehtestatud lossimiskohustus, tuleks käesoleva määrusega hõlmatud piirkonnas lossida kõik liigid, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme. Alates 1. jaanuarist 2016 kohaldatakse lossimiskohustust püüki määratlevate liikide suhtes. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 2 on sätestatud, et kalavarule lossimiskohustuse kehtestamise korral võetakse kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse muutust, mis tuleneb kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisest vastavalt lossimisele ning kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisest vastavalt saagile. Tuginedes liikmesriikide esitatud ühistele soovitudele ja kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15, on komisjon lossimiskohustuse täieliku rakendamise ettevalmistamiseks vastu võtnud mitu delegeeritud määrust, milles on sätestatud tagasiheite erikavad, mis on ajutised ega kehti kauem kui kolm aastat.

- (6) Kui liikide suhtes kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018 lossimiskohustust, tuleks nende varude püügivõimalustega korvata varem kehtinud tagasiheitevõimalus ning püügivõimaluste aluseks peaksid olema teaduslikud andmed ja nõuanded. Selleks et võtta õiglaselt arvesse kalad, mida sai varem tagasi heita ja mis tuleb alates 1. jaanuarist 2018 lossida, tuleb suurendamist arvutada vastavalt järgmisele metoodikale: uus lossimise arvnäitaja saadakse selliselt, kui Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) kogupüügi arvnäitajast lahutatakse kogused, mida lossimiskohustuse täitmise ajal endiselt tagasi heidetakse; lubatud kogupüügi arvnäitaja suurendamine peaks olema proportsionaalne muudatusega uuel meetodil arvatud lossimise arvnäitaja ja endise ICESi lossimise arvnäitaja vahel.
- (7) Teaduslike nõuannete kohaselt on huntahvena (*Dicentrarchus labrax*) seisund Keldi meres, La Manche'i väinas, Iiri meres ja Põhjamere lõunaosas (ICESi 4b, 4c, 7a ja 7d–7h rajoonid) vaatamata eelmistel aastatel võetud meetmetele endiselt murettekitav ja selle varud vähenevad jätkuvalt. Võetud meetmed ei ole andnud soovitud tulemust töönduspüügi kalastussuremuse vähenemise osas (oodatud -50% asemel ainult -17 %). Põhjapoolsete varude puhul peetakse harrastuskalapüügi kalastussuremust nüüd eelnevalt arvatust palju märkimisväärsemaks ning hinnanguliselt on see 2016. aastal ületanud töönduspüügi kalastussuremuse. See hõlmab ka suremust pärast kalade vette tagasi laskmist. Seetõttu on põhjapoolsete varude kalastussuremust vaja tunduvalt vähendada, et võimaldada biomassi vähest suurenemist.

- (8) Eespool osutatud meetme sotsiaalse ja majandusliku mõju leevendamiseks võiks lubada ainult piiratud püüki teatavate püügivahenditega, kuid kudekogumite kaitseks tuleks ette näha kahekuine keeluaeg. Kuigi võib esineda teatavat vältimatut kaaspüüki muude püügivahenditega, on kalavaru seisund nii tõsine, et ei ole võimalik lubada kogu kaaspüügi lossimist ja vältida tuleks igasugust kokkupuudet kõnealuse varuga. Samuti on vaja täiendavalt piirata harrastuskalapüüki, lubades terve aasta vältel ainult püüa-ja-vabastada kalastamisviisi. Võttes arvesse ICESi nõuannet vähendada veelgi püügisurvet huntahvena varudele Biskaia lahes, tuleks ka selles piirkonnas harrastuskalapüügi puhul kehtestada kaasavõetava saagi väiksem päevane piirmäär.
- (9) Euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) varude puhul andis ICES nõu, et kogu inimmõjuline suremus tuleks vähendada nullini või hoida sellele võimalikult lähedal. Seda nõuannet silmas pidades on asjakohane kehtestada ajutine keeld püüda euroopa angerjat kogupikkusega vähemalt 12 cm ICESi piirkonna liidu vetes, sealhulgas Läänemerel, et kaitsta kudekalu rände ajal.

- (10) Teatavate varilõpuseste (haid ja railased) varude lubatud kogupüük on mõned aastad olnud nullis ning sellega on seotud säte, mille kohaselt tuleb juhupüügiga saadud saak viivitamata vabastada. Erikohtlemise põhjus on selles, et kõnealuste kalavarude kaitsestaatus on halb ning tänu nende kõrgele ellujäämismäärale ei põhjusta tagasiheide suuremat kalastussuremust, vaid tagasiheidet peetakse nende liikide kaitsmisel kasulikuks. Alates 1. jaanuarist 2015 tuleb siiski nende pelaagiliste liikide püügiga saadud saak lossida, välja arvatud juhul, kui nende kohta kehtib mis tahes erand määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 ette nähtud lossimiskohustusest. Kõnealuse määruse artikli 15 lõike 4 punkti a kohaselt võib selliseid erandeid teha liikide suhtes, mille püük on keelatud ja mis on sellistena määratletud ühise kalanduspoliitika valdkonnas vastu võetud liidu õigusaktis. Seetõttu on asjakohane keelata selliste liikide püük asjaomastes piirkondades.

- (11) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude lubatud kogupüük, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas sellises kavas sätestatud eeskirjadega. Seega peaks La Manche'i lääneosa merikeele- ning Põhjamere merilesta- ja merikeelevaru ning Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varu lubatud kogupüük olema kooskõlas õigusnormidega, mis on sätestatud nõukogu määrustes (EÜ) nr 509/2007,¹ (EÜ) nr 676/2007² ja (EL) 2016/1627³. Merluusi puhul on nõukogu määruses (EÜ) nr 2166/2005⁴ eesmärgiks seatud selle varude biomassi ohutute bioloogiliste piiride taastamine, võttes arvesse teaduslikke andmeid. Kooskõlas teaduslike nõuannetega on kudekarja biomassi eesmärki käsitlevate lõplike andmete puudumise korral ning võttes arvesse muudatusi ohututes bioloogilistes piirides, asjakohane määrata kalavarude lubatud kogupüük kindlaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal, et aidata kaasa määruses (EL) nr 1380/2013 määratletud ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele nii, nagu on ette näinud ICES.

¹ Nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 509/2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 122, 11.5.2007, lk 7).

² Nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 676/2007, millega kehtestatakse Põhjamere lesta- ja merikeelevarude püügi mitmeaastane majandamiskava (ELT L 157, 19.6.2007, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

⁴ Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2166/2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (ELT L 345, 28.12.2005, lk 5).

- (12) Võrdlusaluse kasutamise põhjal andis ICES seoses Šotimaast läände jäävate vete heeringavaruga nõu 6a, 7b ja 7c rajooni (Šotimaa lääneranniku veed, Iirimaa lääneosa) kombineeritud heeringavarude kohta. See nõuanne hõlmab kahte eraldiseisvat lubatud kogupüüki (ühelt poolt 6aS, 7b ja 7c rajooni ning teiselt poolt 5b, 6b ja 6aN rajooni kohta). ICESi sõnul tuleb välja töötada kõnealuste kalavarude taastamise kava. Kuna teaduslike nõuannete kohaselt ei saa põhjapoolsete varude majandamise kava kombineeritud varude puhul kohaldada¹ ning pole võimalik kehtestada eraldi püügivõimalusi kõnealusele kahele kalavarule, kehtestati lubatud kogupüük, et lubada ärilistel alustel teadusliku proovivõtu programmi puhul piiratud püüki.
- (13) Selliste kalavarude puhul, mille kohta ei ole piisavalt usaldusväärseid andmeid kalavaru suuruse hindamiseks, tuleks majandamismeetmete võtmisel ja lubatud kogupüügi määramisel järgida määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele, võttes samal ajal arvesse kalavarule omaseid tegureid, sealhulgas eelkõige kättesaadavat teavet kalavaru olukorra muutumise ja segapüügiga seotud aspektide kohta.

¹ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1300/2008, millega kehtestatakse Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava (ELT L 344, 20.12.2008, lk 6).

- (14) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96¹ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas nimetatud määruse artiklite 3 ja 4 kohased paindlikkussätted ettevaatusprintsiiibil põhineva ja analüütilise lubatud kogupüügi kohta. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata nimetatud määruse artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise paindliku ülekandmise mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.
- (15) Kui teatava kalavaru lubatud kogupüük on eraldatud üksnes ühele liikmesriigile, on asjakohane anda sellele liikmesriigile kooskõlas aluslepingu artikli 2 lõikega 1 õigus määrata kõnealuse lubatud kogupüügi maht. Tuleks kehtestada sätteid, millega tagatakse, et lubatud kogupüügi mahtu kehtestades järgib asjaomane liikmesriik täielikult ühise kalanduspoliitika põhimõtteid ja eeskirju.
- (16) On vaja kehtestada 2018. aasta püügikoormuse ülemmäärad kooskõlas määruse (EÜ) nr 509/2007 artikliga 5, määruse (EÜ) nr 676/2007 artikliga 9, määruse (EL) 2016/1627 artiklitega 5, 6, 7, ja 9 ning I lisaga.

¹ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

- (17) Kalapüügivõimaluste täieliku ärakasutamise tagamiseks on asjakohane lubada samade bioloogiliste varude puhul paindlikkust teatavate lubatud kogupüügi piirkondade vahel. Lisaks olemasolevale piirkondadevahelisele paindlikkusele on seetõttu asjakohane kehtestada eelkõige piiratud piirkondadevaheline paindlikkus hariliku molva püügiks ICESi 6.–14. alapiirkondade ja ICESi 4. alapiirkonna liidu vete vahel ning railaste püügiks 7d rajooni ning 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vete vahel.
- (18) Teatavate liikide, näiteks mõne hailiigi kaitsmist võib tõsiselt ohustada isegi piiratud püük. Seepärast tuleks selliste liikide püügi võimalused nende liikide püügi üldise keelustamisega täielikult lõpetada.
- (19) Metsloomade rändliikide kaitse konventsiooni osaliste 11. konverentsil, mis toimus 3.–9. novembrini 2014 Quitos, lisati mitu liiki konventsiooni I ja II lisas nimetatud kaitstud liikide loetellu alates 8. veebruarist 2015. Seepärast on asjakohane ette näha kõnealuste liikide kaitse seoses kõigis vetes kalastavate liidu kalalaevadega ja liidu vetes kalastavate liitu mittekuuluvate riikide kalalaevadega.

- (20) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,¹ eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimiste kohta komisjonile andmete saatmisel.
- (21) ICESi nõuande kohaselt on asjakohane säilitada ICESi 2a ja 3a rajooni ning ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes tobiapüügi ja seotud kaaspüügi reguleerimise erisüsteem. Kuna ICESi teaduslikud nõuanded peaks avaldatama alles 2018. aasta veebruaris, on asjakohane kehtestada kõnealuse kalavaru lubatud kogupüük ja kvoodid ajutiselt nulltasemel kuni nõuannete avaldamiseni.

¹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (22) Liit on Norra¹ ja Fääri saartega² sõlmitud kalandussuhteid käsitlevate kokkulepete ja protokollidega ettenähtud korras pidanud kõnealuste partneritega konsultatsioone kalapüügiõiguste üle. Kalandussuhteid Gröönimaaga käsitlevas lepingus ja protokollis³ sätestatud korra kohaselt on ühiskomitee kehtestanud liidule 2018. aastaks kalapüügivõimalused Gröönimaa vetes. Seetõttu tuleb need püügivõimalused lisada käesolevasse määrusesse.
- (23) Kirde-Atlandi Kalanduskomisjon (NEAFC) võttis oma 2017. aastal peetud aastakoosolekul vastu Irmingeri mere kahe meriahvenavaru kaitse meetmed. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (24) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) jättis oma 2017. aastal peetud aastakoosolekul Lõuna-Atlandi pikkuim-tuuni ja kulduim-tuuni lubatud kogupüügi samale tasemele. Seevastu Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni ning põhjapoolse pikkuim-tuuni lubatud kogupüüki ICCATi komisjon suurendas. Põhjapoolse pikkuim-tuuni 2018. aasta lubatud kogupüügist Hispaanias on juba maha arvestatud 945,56 tonni 2016. aastal toimunud ülepüügi eest. Kõnealune ülepüük kompenseeriti ICCATi tasandil teiste liikmesriikide (Prantsusmaa, Iirimaa, Portugal ja Ühendkuningriik) püügivõimaluste arvelt. Seetõttu peab Hispaania nimetatud liikmesriikide püügivõimaluste täielikuks kompenseerimiseks täiendavalt tasaarveldama.

¹ Euroopa Majandusühenduse ja Norra Kuningriigi vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48).

² Ühelt poolt Euroopa Majandusühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Fääri saarte kohaliku valitsuse vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 12).

³ Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Gröönimaa kohaliku valitsuse vaheline kalandusalane partnerlusleping (ELT L 172, 30.6.2007, lk 4) ning protokoll, millega määratakse kindlaks nimetatud lepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (ELT L 293, 23.10.2012, lk 5).

- (25) 2018. aastal väheneb Vahemere mõõkkala lubatud kogupüük kooskõlas ICCATi soovitusel 16-05. Nagu juba Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude puhul, on asjakohane, et kõikide muude ICCATi kalavarude harrastuskalapüügi suhtes kohaldatakse selle organisatsiooni poolt vastu võetud püügi piirnorme. Lisaks tuleks selliste liidu kalalaevade suhtes, mille pikkus on vähemalt 20 meetrit ja millega püütakse suursilm-tuuni ICCATi konventsiooni alal, kohaldada ICCATi poolt soovitusel 15-01 vastu võetud võimsuse piiranguid. Kõik need meetmed tuleks rakendada liidu õiguses.
- (26) Antarktika vete elusressursside kaitse komisjoni (CCAMLR) osalisriigid võtsid 2017. aastal toimunud 36. aastakoosolekul vastu siht- ja kaaspüügiliikide püügi piirnormid ajavahemikuks 1. detsembrist 2017 kuni 30. novembrini 2018. Kvootide täituvust 2017. aastal tuleks 2018. aastaks kalapüügivõimaluste kehtestamisel arvesse võtta.
- (27) India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) võttis 2017. aastal peetud aastakoosolekul vastu kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) püügi uued piirnormid, mis ei mõjuta liidu piirnorme kõnealuses komisjonis. IOTC vähendas ka võimalusi kasutada peibutuspüügivahendeid ja varustuslaevu. Kuna varustuslaevade tegevus ja peibutuspüügivahendite kasutamine on seinoodalaevade püügikoormuse lahutamatu osa, tuleks seda meetet rakendada liidu õiguses.

- (28) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) aastakoosolek peetakse 30. jaanuarist kuni 3. veebruarini 2018. On asjakohane, et praegused meetmed jäävad SPRFMO konventsiooni alal ajutiselt kehtima kuni nimetatud aastakoosoleku toimumiseni.
- (29) Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC) võttis 2017. aastal peetud aastakoosolekul vastu kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja vöottuuni kaitse meetmed ajavahemikuks 2018–2020 ning muutis kõnealuste liikide kehtivaid kaitsemeetmeid 2017. aastaks. Neid meetmeid on asjakohane rakendada liidu õiguses.
- (30) Siniuim-tuuni kaitse komisjon (CCSBT) kinnitas oma 2017. aastal peetud aastakoosolekul siniuim-tuuni lubatud kogupüügi 2018.–2020. aastaks 2016. aastal peetud aastakoosolekul vastu võetud tasemel. CCSBT poolt vastu võetud praegu kohaldatavaid kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevaid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (31) Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon (SEAFO) ei muutnud 2017. aastal peetud aastakoosolekul 2016. aastal vastu võetud kaitsemeetmeid patagoonia kihvkala, süvamere punakrabi, limapeade ja kultkala kahte aastat hõlmava lubatud kogupüügi suhtes. Kaitsemeetet oranži karekala kahte aastat hõlmava lubatud kogupüügi suhtes rajoonis B1 ei vaadatud läbi ning see jääb 2018. aastaks kehtima. SEAFO poolt vastu võetud praegu kohaldatavaid kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevaid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

- (32) Oma 14. aastakoosolekul võttis Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon (WCPFC) vastu troopikatuune käsitlevad kaitse- ja majandamismeetmed. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (33) Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) võttis 2017. aastal peetud 39. aastakoosolekul vastu mitu otsust 2018. aasta kalapüügivõimaluste kohta seoses teatavate kalavarudega NAFO konventsiooni ala alapiirkondades 1–4. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (34) Vahemere üldine kalanduskomisjon (GFCM) võttis 2016. aastal peetud 40. aastakoosolekul 2017. ja 2018. aastaks vastu GFCMi lepinguga hõlmatud piirkonna geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18 (Aadria meri) teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügi piirnormid ja nende püügikoormuse piirangud. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. IL lisas kehtestatud maksimaalsed püügi piirnormid on seatud vaid üheks aastaks ning need ei piira mis tahes muude tulevikus võetavate meetmete ega mis tahes võimaliku liikmesriikidevahelise jaotamise kava kohaldamist.
- (35) Võttes arvesse Sloveenia laevastiku eripärasid ja nende marginaalset mõju väikeste pelaagiliste liikide varudele, on asjakohane säilitada olemasolevad püügitavad ja tagada Sloveenia laevastiku juurdepääs minimaalses koguses väikestele pelaagilistele liikidele.

- (36) Teatavad rahvusvahelised meetmed, millega luuakse liidu kalapüügivõimalused või piiratakse neid, võetakse asjakohastes piirkondlikes kalandusorganisatsioonides vastu aasta lõpus ja neid hakatakse kohaldama enne käesoleva määruse jõustumist. Seepärast on vaja, et sätteid, millega neid meetmeid rakendatakse liidu õiguses, kohaldatakse tagasiulatuvalt. Kuna püügihooaeg CCAMLRI konventsiooni alal kestab 1. detsembrist kuni 30. novembrini ning teatavad kalapüügivõimalused või -keelud CCAMLRI konventsiooni alal kehtestatakse seepärast samuti ajavahemikuks, mis algab 1. detsembril 2017, on asjakohane kohaldada käesoleva määruse asjakohaseid sätteid alates nimetatud kuupäevast. Selline tagasiulatuva kohaldamine ei piira õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna CCAMLRI liikmetel ei ole lubatud CCAMLRI konventsiooni alal kala ilma loata püüda.
- (37) Seoses atlandi arktikakrabi püügivõimalustega Svalbardi ümbruses tagab 1920. aasta Pariisi leping kõigile selle lepingu osalistele võrdse ja mittediskrimineeriva juurdepääsu ressurssidele, sealhulgas seoses püügitegevusega. Liidu seisukoht nimetatud juurdepääsu kohta seoses atlandi arktikakrabi püügivõimalustega Svalbardi ümbritseval mandrilaval on esitatud kahes verbaalnoodis Norrale, vastavalt 25. oktoobril 2016 ja 24. veebruaril 2017. Et tagada atlandi arktikakrabi varude kasutamine Svalbardi ümbruses viisil, mis on kooskõlas nimetatud lepingu piires selles piirkonnas suveräänseid õigusi ja jurisdiktsiooni omava Norra kehtestatud mittediskrimineerivate majandamisnormidega, on asjakohane määrata kindlaks selliste laevade arv, kellel on selline püük lubatud. Nimetatud püügivõimaluste jaotus liikmesriikide vahel on piiratud 2018. aastaga. Tuletatakse meelde, et liidu esmavastutus kohaldatava õiguse järgimise tagamise eest lasub lipuliikmesriikidel.

- (38) Vastavalt liidu avaldusele, milles käsitletakse liidu vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis¹, on vaja määrata kindlaks Venezuela Bolívari Vabariigile liidu vetes riffahvena püügi võimalused.
- (39) Arvestades, et teatavaid sätteid tuleb kohaldada järjepidevalt, ning selleks, et vältida õiguskindlusetust ajavahemikul 2017. aasta lõpust kuni 2018. aastaks kalapüügivõimaluste kindlaksmääramist käsitleva määruse jõustumise kuupäevani, on asjakohane näha ette, et püügi keelamist ja püügikeeluaegasid käsitlevaid sätteid kohaldatakse jätkuvalt 2019. aasta alguses kuni selle määruse jõustumiseni, millega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused 2019. aastaks.
- (40) Selleks et tagada ühetaolised tingimused konkreetsele liikmesriigile loa andmisel tema kalalaevade püügikoormuse haldamiseks kilovatt-päevade süsteemi alusel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011².

¹ ELT L 6, 10.1.2012, lk 9.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (41) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused täiendavate merepäevade andmiseks püügitegevuse alalise lõpetamise tõttu ning teadusliku vaatlemise tõhustamise eesmärgil, samuti selleks, et kehtestada liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade vahelist merepäevade ülekandmist käsitleva teabe kogumiseks ja edastamiseks vajalikud tabelivormid.
- (42) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2018, välja arvatud püügikoormuse piiranguid käsitlevad sätted, mida tuleks kohaldada alates 1. veebruarist 2018, ning teatavaid piirkondi käsitlevad erisätted, mida tuleks kohaldada alates konkreetsest kuupäevast. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist.
- (43) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täielikus kooskõlas kohaldatava liidu õigusega.
- (44) Kooskõlas ICESi ajakohastatud teadusliku nõuandega, mille kohaselt peaks hariliku kammelja püük aastatel 2017–2019 ICESi 4. alapiirkonnas olema kõige rohkem 4952 tonni aastas. On asjakohane muuta hariliku kammelja ja sileda kammelja lubatud kogupüüki Põhjameres, et lubada kõnealuste liikide suuremat püüki ka 2017. aastal. Seepärast tuleks nõukogu määrust (EL) 2017/127¹ vastavalt muuta.

¹ Nõukogu 20. jaanuari 2017. aasta määrus (EL) 2017/127, millega määratakse 2017. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 24, 28.1.2017, lk 1).

- (45) Määruses (EL) 2017/127 ette nähtud hariliku kammelja ja sileda kammelja lubatud kogupüüki Põhjameres (ICESi IIa ja IV rajoonis) kohaldatakse 1. jaanuarist 2017. Käesolevas määruses sätestatud muutmissätteid tuleks seega samuti kohaldada alates samast kuupäevast. Selline tagasiulatuvi kohaldamine ei mõjuta õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna asjaomaseid kalapüügivõimalusi suurendati võrreldes määruses (EL) 2017/127 kehtestatud võimalustega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused liidu vetes ning liidu kalalaevadele teatavates vetes väljaspool liitu.
2. Lõikes 1 osutatud kalapüügivõimalused hõlmavad järgmist:
 - a) 2018. aasta püügi piirnormid ning kui käesolevas määruses on nii sätestatud, siis ka 2019. aasta püügi piirnormid;
 - b) püügikoormuse piirangud ajavahemikuks 1. veebruarist 2018 kuni 31. jaanuarini 2019, välja arvatud juhul, kui artiklites 26, 27 ja 39 ning IIE lisas on kehtestatud püügikoormuse piiranguteks muud tähtajad, ning peibutuspuügivahendite puhul;
 - c) teatavate kalavarude püügi võimalused CCAMLRi konventsiooni alal ajavahemikul 1. detsembrist 2017 kuni 30. novembrini 2018;
 - d) teatavate kalavarude püügi võimalused 2018. ja 2019. aastal IATTC konventsiooni alal, mis on täpsustatud artiklis 28.

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste laevade suhtes:
 - a) liidu kalalaevad;
 - b) liidu vetes tegutsevad kolmanda riigi laevad.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjakohastes sätetes selgelt viidatud.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 osutatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi laev“ – kolmanda riigi lipu all sõitev ja kolmandas riigis registreeritud kalalaeval;
- b) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslik püügitegevus, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;
- c) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;

- d) „lubatud kogupüük (TAC)“ –
 - i) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 osutatud lossimiskohustus;
 - ii) igast kalavarust aastas lossida lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;
- e) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- f) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;
- g) „võrgusilma suurus“ – kalavõrgu silma suurus, mis on kindlaks määratud vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 517/2008¹;
- h) „liidu kalalaevade register“ – register, mille on loonud komisjon kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 24 lõikega 3;
- i) „püügipäevik“ – määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 14 osutatud püügipäevik.

¹ Komisjoni 10. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 517/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kalavõrkude silmasuuruse ja võrguniidi jämeduse kindlaksmääramiseks (ELT L 151, 11.6.2008, lk 5).

Artikkel 4
Kalapüügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

- a) „ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad“ – määruse (EÜ) nr 218/2009¹ III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
- b) „Skagerrak“ – geograafiline ala, mis piirneb läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;
- c) „Kattegat“ – geograafiline ala, mis piirneb põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega ning lõunas Hasenørest Gnibenini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;
- d) „ICESi 7. alapiirkonna funktsionaalne üksus 16“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
 - 53° 30' N 15° 00' W,
 - 53° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 11° 00' W,

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

- 51° 30' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 15° 00' W,
- 53° 30' N 15° 00' W;

e) „ICESi 9a rajooni funktsionaalne üksus 26“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

- 43° 00' N 8° 00' W,
- 43° 00' N 10° 00' W,
- 42° 00' N 10° 00' W,
- 42° 00' N 8° 00' W;

f) „ICESi 9a rajooni funktsionaalne üksus 27“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

- 42° 00' N 8° 00' W,
- 42° 00' N 10° 00' W,
- 38° 30' N 10° 00' W,
- 38° 30' N 9° 00' W,

– 40° 00' N 9° 00' W,

– 40° 00' N 8° 00' W;

- g) „ICESi 9a rajooni funktsionaalne üksus 30“ – geograafiline ala, mis asub Cádizis lahes ja sellega piirnevates 9a rajooni vetes ning kuulub Hispaania jurisdiktsiooni alla.
- h) „Cádizis laht“ – ICESi 9a rajooni geograafiline ala, mis jääb pikkuskraadist 7°23'48" W ida poole;
- i) „CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2009¹ II lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
- j) „NAFO (Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni) püügipiirkonnad“ – määruse (EÜ) nr 217/2009² III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
- k) „SEAFO (Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis³ kindlaks määratud geograafiline ala;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 217/2009 Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 42).

³ Sõlmitud nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega 2002/738/EÜ Euroopa Ühenduse Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga ühinemise kohta (EÜT L 234, 31.8.2002, lk 39).

- l) „ICCATi (Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni) konventsiooni ala“ – rahvusvahelises Atlandi tuunikala kaitse konventsioonis¹ kindlaks määratud geograafiline ala;
- m) „CCAMLRi (Antarktika vete elusressursside kaitse komisjoni) konventsiooni ala“ – määruse (EÜ) nr 601/2004² artikli 2 punktis a kindlaks määratud geograafiline ala;
- n) „IATTC (Ameerika Troopikatuunide Komisjoni) konventsiooni ala“ – Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsioonis³ kindlaks määratud geograafiline ala;

¹ Liit ühines sellega nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsusega 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

² Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 601/2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuuluvas piirkonnas ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 3943/90, (EÜ) nr 66/98 ja (EÜ) nr 1721/1999 (ELT L 97, 1.4.2004, lk 16).

³ Sõlmitud nõukogu 22. mai 2006. aasta otsusega 2006/539/EÜ Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 224, 16.8.2006, lk 22).

- o) „IOTC (India Ookeani Tuunikomisjoni) pädevusalasse kuuluv ala“ – India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepingus¹ kindlaks määratud geograafiline ala;
- p) „SPRFMO (Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis² kindlaks määratud geograafiline ala;
- q) „WCPFC (Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis³ kindlaks määratud geograafiline ala;
- r) „GFCMi (Vahemere üldise kalanduskomisjoni) geograafilised alapiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011⁴ I lisas kindlaks määratud alad;

¹ Liit ühines sellega nõukogu 18. septembri 1995. aasta otsusega 95/399/EÜ ühenduse ühinemise kohta India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepinguga (EÜT L 236, 5.10.1995, lk 24).

² Liit ühines sellega nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsusega 2012/130/EÜ Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel heakskiitmise kohta (ELT L 67, 6.3.2012, lk 1).

³ Liit ühines sellega nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsusega 2005/75/EÜ ühenduse ühinemise kohta Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga (ELT L 32, 4.2.2005, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

- s) „Beringi mere avameri“ – Beringi mere avamere geograafiline ala, mis on kaugemal kui 200 meremiili lähtejoontest, millest mõõdetakse Beringi mere ranniku äärsete riikide territoriaalmere laiust;
- t) „IATTC ja WCPFC vaheline kattuv piirkond“ – järgmiste koordinaatidega kindlaks määratud geograafiline ala:
- 150° läänepikkust,
 - 130° läänepikkust,
 - 4° lõunalaiust,
 - 50° lõunalaiust.

II JAOTIS

LIIDU KALALAEVADE PÜÜGIVÕIMALUSED

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 5

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

1. Liidu kalalaevadele liidu vetes või teatavates vetes väljaspool liitu lubatud kogupüük, selle jaotus liikmesriikide vahel ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud I lisas.
2. Liidu kalalaeval on lubatud kala püüda käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi ulatuses Fääri saarte, Gröönimaa ja Norra kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ning Jan Mayeni ümbruse püügipiirkonnas vastavalt käesoleva määruse artiklis 15 ja III lisas ning nõukogu määruks (EÜ) nr 1006/2008¹ ja selle rakendussätetes esitatud tingimustele.

¹ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

Artikkel 6

Liikmesriikide kindlaks määratav lubatud kogupüük

1. Teatavate kalavarude lubatud kogupüügi määrab kindlaks asjaomane liikmesriik. Need kalavarud on toodud I lisas.
2. Liikmesriik määrab lubatud kogupüügi kindlaks järgmiselt:
 - a) see on kooskõlas ühise kalanduspoliitika põhimõtete ja eeskirjadega, eelkõige varude säästva kasutamise põhimõttega, ning
 - b) selle tulemusena:
 - i) kasutatakse analüütilise hinnangu olemasolu korral varusid alates 2018. aastast ja edaspidi võimalikult suure tõenäosusega maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel; või
 - ii) järgitakse juhul, kui analüütiline hinnang puudub või ei ole täielik, varude kasutamisel ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele.
3. Kõik asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile 15. märtsiks 2018 järgmise teabe:
 - a) vastu võetud lubatud kogupüügid;
 - b) asjaomase liikmesriigi kogutud ja hinnatud andmed, millel vastu võetud lubatud kogupüügid põhinevad;
 - c) üksikasjalik teave selle kohta, kuidas vastu võetud lubatud kogupüügid vastavad lõikele 2.

Artikkel 7

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 kehtestatud lossimiskohustusega saaki võib pardal hoida või lossida ainult juhul, kui:
 - a) selle on püüdnud sellise liikmesriigi lipu all sõitvad laevad, millel on kvoot ja see kvoot ei ole ammendatud, või
 - b) see moodustab osa liidu kvoodist, mis ei ole kvoodina liikmesriikide vahel ära jaotatud ja kõnealune liidu kvoot ei ole ammendatud.
2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 kohane sihtliiki mittekuuluva liigi varu, mis on ohututes bioloogilistes piirides, on kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas, selleks et teha erand kohustusest arvestada saak asjakohasest kvoodist maha, nagu on ette nähtud kõnealuses artiklis.

Artikkel 8

Püügikoormuse piirangud

Artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud ajavahemike jooksul kohaldatakse järgmisi püügikoormuse reguleerimise meetmeid:

- a) IIA lisa kohaldatakse atlandi merilesta ja hariliku merikeele varu majandamisel ICESi 4. alapiirkonnas.
- b) IIB lisa kohaldatakse euroopa merluusi ja norra salehomaari varude taastamisel ICESi 8c ja 9a rajoonis, välja arvatud Cádiz lahesis;
- c) IIC lisa kohaldatakse hariliku merikeele varu majandamisel ICESi 7e rajoonis.

Artikkel 9

Huntahvena püüki käsitlevad meetmed

1. Keelatud on liidu kalalaevade teostatav ja igasugune kaldalt toimuv töenduslik huntahvena püük ICESi 4b ja 4c rajoonis ning 7. alapiirkonnas. Keelatud on kõnealuses piirkonnas püütud huntahvenat pardal hoida, ümber laadida, ümber paigutada ja lossida.
2. Erandina lõikest 1 võivad 2018. aasta jaanuaris ning ajavahemikul 1. aprillist kuni 31. detsembrini 2018 liidu kalalaevad ICESi 4b, 4c, 7d, 7e, 7f ja 7h rajoonis ning vetes, mis asuvad 12 meremiili ulatuses lähtejoonest Ühendkuningriigi suveräänsuse alla kuuluval alal ICESi 7a ja 7g rajoonis, püüda huntahvenat ning hoida pardal, ümber laadida, ümber paigutada ja lossida huntahvenat, mis on kõnealuses piirkonnas püütud järgmiste püügivahendite abil ja järgmistes kogustes:
 - a) põhjatraaliga püügi korral¹: vältimatut kaaspüüki mitte rohkem kui 100 kg kuus ja 1 % asjaomase laeva poolt igal päeval püütud ja pardal hoitavate mereorganismide kogupüügi kaalust;
 - b) seinnoodaga püügi korral²: vältimatut kaaspüüki mitte rohkem kui 180 kg kuus ja 1 % asjaomase laeva poolt igal päeval püütud ja pardal hoitavate mereorganismide kogupüügi kaalust;
 - c) õngekonksude ja -nööridega püügi korral³: mitte rohkem kui 5 tonni laeva kohta aastas;
 - d) vainakkevõrguga püügi korral⁴: vältimatut kaaspüüki mitte rohkem kui 1,2 tonni laeva kohta aastas.

¹ Kõik põhjatraali liigid, sealhulgas OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS, TB.

² Kõik seinnooda liigid, sealhulgas SSC, SDN, SPR, SV, SB, SX.

³ Kogu õngejadade või ritvõngedega kalapüük, sealhulgas LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX ja LLS.

⁴ Kõik vainakkevõrgud ja mõrrad, sealhulgas GTR, GNS, FYK, FPN ja FIX.

Eespool nimetatud erandeid kohaldatakse selliste liidu kalalaevade suhtes, mille kohta on ajavahemikul 1. juulist 2015 kuni 30. septembrini 2016 registreeritud huntahvena püük: punktis c õngekonksude ja -nööridega ning punktis d vainakkevõrkudega. Liidu kalalaeva asendamise korral võivad liikmesriigid lubada erandi kohaldamist teise kalalaeva suhtes, tingimusel et nende liidu kalalaevade arv, mille suhtes erandit kohaldatakse, ja nende kogupüügivõimsus ei suurene.

3. Lõikes 2 sätestatud püügi piirnorme ei saa üle kanda ühelt laevalt teisele ning kuuajalise piirangu kohaldamise korral ühest kuust teise. Liidu kalalaevadele, mis kasutavad ühes kalendrikuus mitut püügivahendit, kohaldatakse lõikes 2 sätestatud madalaimat püügi piirnormi iga püügivahendi suhtes.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kogu püütud huntahvena saagi püügivahendite kaupa hiljemalt 15 päeva jooksul pärast iga kuu lõppu.

4. Harrastuskalapüügi, sealhulgas kaldalt püügi korral ICESi 4b, 4c, 7a–7k rajoonis on huntahvena puhul lubatud ainult püüa-ja-vabasta kalastamisviis. Keelatud on kõnealuses piirkonnas püütud huntahvenat pardal hoida, ümber laadida, ümber paigutada ja lossida.
5. Harrastuskalapüügi puhul ICESi 8a ja 8b rajoonis on lubatud endale jätta kõige rohkem kolm huntahvenat kalamehe kohta päevas.

Artikkel 10

Euroopa angerja püüki käsitlevad meetmed

Liidu kalalaevadel ja kolmandate riikide laevadel, samuti mis tahes töönduspüügi puhul kaldalt on keelatud püüda euroopa angerjat kogupikkusega vähemalt 12 cm ICESi piirkonna liidu vetes, sealhulgas Läänemerel, järjestikuse kolme kuu jooksul, mille iga liikmesriik määrab kindlaks ajavahemikus 1. septembrist 2018 kuni 31. jaanuarini 2019. Liikmesriigid teatavad kindlaksmääratud ajavahemiku komisjonile hiljemalt 1. juuniks 2018.

Artikkel 11

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;
 - c) määruse (EÜ) nr 1006/2008 artikli 10 lõike 4 kohast kalapüügivõimaluste ümberjaotamist;
 - d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 alusel lubatud lisakoguste lossimist;
 - e) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast koguste kinnipidamist;

- f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohast mahaarvamist;
 - g) käesoleva määruse artikli 15 kohast kvootide ülekandmist ega omavahel vahetamist.
- 2. Varud, mille suhtes kohaldatakse ettevaatusprintsiiibil põhinevat või analüütilist lubatud kogupüüki, on määruses (EÜ) nr 847/96 sätestatud lubatud kogupüükide ja kvootide haldamise ühest aastast teise ülekandmise otstarbel kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas.
 - 3. Kui käesoleva määruse I lisaga ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ettevaatusprintsiiibil põhinevat lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
 - 4. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 12

Püügikeeluaeg

- 1. Porcupine'i madalal on 1. maist kuni 31. maini 2018 keelatud püüda või pardal hoida järgmisi liike: tursk, megrimid, merikuratlased, kilttursk, merlang, euroopa merluus, norra salehomaar, atlandi merilest, pollak, põhjaatlandi süsikas, railased, harilik merikeel, meriluts, sinine molva, harilik molva ja harilik ogahai.

Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmab Porcupine'i madal geograafilist ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

Punkt	Laiuskraad	Pikkuskraad
1	52° 27' N	12° 19' W
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39,600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53,830' W
6	51° 22' N	14° 24' W
7	51° 22' N	14° 03' W
8	52° 10' N	13° 25' W
9	52° 32' N	13° 07,500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38,800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Erandina esimesest lõigust lubatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 50 lõigetele 3, 4 ja 5 hoida Porcupine'i madalalt läbisõidu korral pardal kõnealuses lõigus osutatud liike.

2. ICESi 2a ja 3a rajoonis ning ICESi 4. alapiirkonnas on töenduslik tobiapüük põhjatraali, nooda või samalaadsete veetavate püügivahenditega, mille võrgusilma suurus on alla 16 mm, keelatud alates 1. jaanuarist kuni 31. märtsini 2018 ja alates 1. augustist kuni 31. detsembrini 2018.

Esimeses lõigus sätestatud keeldu kohaldatakse ka kolmanda riigi selliste laevade suhtes, millel on lubatud püüda tobiaid ja seotud kaaspüüki ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes.

Artikkel 13

Keelud

1. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:
- a) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 2a, 3a ja 7d rajooni ning ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes;
 - b) mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) kõigis vetes;
 - c) hall lühiogahai (*Centrophorus squamosus*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - d) portugali süvahi (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;

- e) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) kõigis vetes;
- f) šokolaadhai (*Dalatias licha*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
- g) luits-nokkhai (*Deania calcea*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
- h) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi 2a rajooni ning ICESi 3., 4., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
- i) suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
- j) ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
- k) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi 2a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
- l) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) kõigis vetes;
- m) Alfredi sarvikrai (*Manta alfredi*) kõigis vetes;
- n) hiid-sarvikrai (*Manta birostris*) kõigis vetes;

- o) järgmised merisarvikute liigid kõigis vetes:
- i) vahemere merisarvik (*Mobula mobular*),
 - ii) guinea merisarvik (*Mobula rochebrunei*),
 - iii) astelsaba-merisarvik (*Mobula japanica*),
 - iv) silesaba-merisarvik (*Mobula thurstoni*),
 - v) väike merisarvik (*Mobula eregoodootenkee*),
 - vi) Munki merisarvik (*Mobula munkiana*),
 - vii) sirpuim-merisarvik (*Mobula tarapacana*),
 - viii) lühiuim-merisarvik (*Mobula kuhlii*),
 - ix) atlandi merisarvik (*Mobula hypostoma*),
- p) järgmised saagraide (*Pristidae*) liigid kõigis vetes:
- i) salesaagrai (*Anoxypristis cuspidata*),
 - ii) väike saagrai (*Pristis clavata*),
 - iii) väikehammas-saagrai (*Pristis pectinata*),
 - iv) harilik saagrai (*Pristis pristis*),
 - v) roheline saagrai (*Pristis zijsron*);

- q) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3a rajooni liidu vetes;
- r) norra rai (*Dipturus nidarosiensis*) ICESi 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7g, 7h ja 7k rajooni liidu vetes;
- s) musterrai (*Raja undulata*) ICESi 6. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
- t) valgerai (*Rostroraja alba*) ICESi 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
- u) logardrailased (*Rhinobatidae*) ICESi 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. ja 12. alapiirkonna liidu vetes;
- v) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes, välja arvatud kaaspüügi vältimise programmi puhul, nagu on ette nähtud IA lisas;
- w) euroopa ingelhai (*Squatina squatina*) liidu vetes.

2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada. Need isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 14

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed püütud koguste lossimise kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse I lisas esitatud kalavarukode.

II peatükk

Load kalapüügiks kolmandate riikide vetes

Artikkel 15

Kalapüügiload

1. Kolmanda riigi vetes kala püüdvatele liidu kalalaevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on sätestatud III lisas.
2. Kui üks liikmesriik kannab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 alusel kvoodi üle teisele liikmesriigile käesoleva määruse III lisas kindlaks määratud püügipiirkondades, tuleb üle anda ka asjaomased kalapüügiload ja teatada sellest komisjonile. Sellegipoolest ei tohi ületada käesoleva määruse III lisas esitatud kalapüügilubade üldarvu püügipiirkonna kohta.

III peatükk

Kalapüügivõimalused piirkondlike kalandusorganisatsioonide reguleeritavates vetes

Artikkel 16

Kvootide ülekandmine ja vahetamine

1. Kui piirkondliku kalandusorganisatsiooni eeskirjade kohaselt on lubatud kvote selle organisatsiooni osaliste vahel üle kanda või vahetada, võib liikmesriik (edaspidi „asjaomane liikmesriik“) seda arutada piirkondliku kalandusorganisatsiooni osalisega ning vajaduse korral kehtestada kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise võimalikud piirid.
2. Komisjon võib asjaomase liikmesriigi teatise alusel kinnitada sellise kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise piirid, mida kõnealune liikmesriik on arutanud piirkondliku kalandusorganisatsiooni vastava osalisega. Seejärel annab komisjon piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjaomasele osalisele põhjendamatult viivitusega oma nõusoleku kvoodid üle kanda või neid vahetada. Komisjon teavitab piirkondliku kalandusorganisatsiooni sekretariaati kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest vastavalt selle organisatsiooni eeskirjadele.
3. Komisjon teavitab liikmesriike kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.

4. Kvootide ülekandmise või vahetamisega asjaomaselt piirkondliku kalandusorganisatsiooni osaliselt saadud või sellele üle kantud kalapüügivõimalusi käsitatakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud või tema püügivõimalustest maha arvestatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmine või vahetamine jõustub kooskõlas piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjaomase osalisega saavutatud kokkuleppe tingimustega või asjakohasel juhul asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni eeskirjadega. Selline eraldamine ei muuda kehtivat jaotust liikmesriikide vahel kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega.
5. Käesolevat artiklit kohaldatakse kuni 31. jaanuarini 2019, kui tegemist on kvootide ülekandmisega piirkondliku kalandusorganisatsiooni osaliselt liidule ja nende kvootide edasise jaotamisega liikmesriikide vahel.

1. JAGU

ICCATi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 17

Püügi-, kasvatamis- ja nuumamisvõimsuse piirangud

1. Selliste liidu söödaga õngelaevade ja landipüügilaevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm kuni 30 kg / 115 cm, piiratakse IV lisa punkti 1 kohaselt.
2. Selliste rannalähedase väikesemahulise püügiga tegelevate liidu kalalaevade arvu, millel on lubatud Vahemeres aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm kuni 30 kg / 115 cm, piiratakse IV lisa punkti 2 kohaselt.

3. Selliste liidu kalalaevade arvu, mis püüavad kasvatamise eesmärgil Aadria meres harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm kuni 30 kg / 115 cm, piiratakse IV lisa punkti 3 kohaselt.
4. Selliste kalalaevade arvu ja kogumahutavusena väljendatud püügivõimsust, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida, piiratakse IV lisa punkti 4 kohaselt.
5. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püüdmiseks kasutatavate püüniste arvu piiratakse IV lisa punkti 5 kohaselt.
6. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise võimsust ning kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni suurimat kogust piiratakse IV lisa punkti 6 kohaselt.
7. Maksimaalset liidu kalalaevade arvu, millel on kooskõlas määruse (EÜ) nr 520/2007 artikliga 12 lubatud püüda sihtliigina põhjapoolset pikkuim-tuuni, piiratakse käesoleva määruse IV lisa punkti 7 kohaselt.
8. ICCATi konventsiooni alal suursilm-tuuni püüdvate vähemalt 20 meetri pikkuste liidu kalalaevade maksimaalset arvu piiratakse IV lisa punkti 8 kohaselt.

Artikkel 18
Harrastuskalapüük

Vajaduse korral eraldavad liikmesriigid ID lisa kohaselt neile eraldatud kvootide arvelt erikvoodi harrastuskalapüügiks.

Artikkel 19
Haid

1. Suursilm-rebashaide (*Alopias superciliosus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
2. Keelatud on perekonda *Alopias* kuuluvate rebashaide sihtpüük.
3. Sugukonda *Sphyrnidae* (v.a *Sphyrna tiburo*) kuuluvate vasarhaide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud ICCATi konventsiooni alal toimuva püügi korral.
4. Pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
5. Siid-hallhaide (*Carcharhinus falciformis*) pardal hoidmine on keelatud igasuguse püügi korral.

2. JAGU

CCAMLRI KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 20

Keelud ja püügipiirangud

1. V lisa A osas nimetatud liikide sihtpüük on kõnealuses osas nimetatud piirkondades ja ajavahemikel keelatud.
2. Uurimusliku kalapüügi suhtes kohaldatakse V lisa B osas esitatud lubatud kogupüügi mahtusid ja kaaspüügi piirnorme kõnealuses osas nimetatud alapiirkondades.

Artikkel 21

Uurimuslik kalapüük

1. Liikmesriigid võivad 2018. aastal osaleda kihvkalade (*Dissostichus* spp.) õngejadaga uurimuslikus püügis FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a väljaspool riikliku jurisdiktsiooni all olevaid piirkondi. Sellises püügis osaleda kavatsev liikmesriik teavitab sellest CCAMLRI sekretariaati kooskõlas määruse (EÜ) nr 601/2004 artiklitega 7 ja 7a hiljemalt 1. juuniks 2018.

2. FAO alapiirkondade 88.1 ja 88.2 ning rajoonide 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a lubatud kogupüük ja kaaspüügi piirnormid ning nende jaotus iga alapiirkonna või rajooni väikeste uurimisalade (SSRU) vahel määratakse kindlaks V lisa B osas. Kalapüük mis tahes väikeses uurimisalas lõpetatakse niipea, kui deklareeritud saak ulatub kindlaksmääratud lubatud kogupüügini, ning uurimisala suletakse püügiks püügihooaja lõpuni.
3. Kala püütakse võimalikult suures geograafilises ja batümeetrilises ulatuses, et saada püügivõime kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ning vältida saagi ja püügikoormuse liiga suurt koondumist. FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3a on keelatud püük 550 meetri sügavusjoonest kõrgemal.

Artikkel 22

Tavalise hiilgevähi püük 2018.–2019. aasta püügihooajal

1. CCAMLRI konventsiooni alal 2018.–2019. aasta püügihooajal tavalist hiilgevähki (*Euphausia superba*) püüda kavatsev liikmesriik teavitab komisjoni hiljemalt 1. maiks 2018 oma kavatsusest tavalist hiilgevähki püüda, kasutades selleks käesoleva määruse V lisa C osas esitatud vormi. Liikmesriikidelt saadud teabe põhjal esitab komisjon teated CCAMLRI sekretariaadile hiljemalt 30. maiks 2018.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teade sisaldab teavet, mis tuleb määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 kohaselt esitada iga sellise laeva kohta, millele liikmesriik tavalise hiilgevähi püügiks loa annab.

3. CCAMLRI konventsiooni alal tavalist hiilgevähki püüda kavatsev liikmesriik teatab oma kavatsusest üksnes nende laevade kohta, millel on selleks luba ja mis teatamise ajal sõidavad tema lipu all või CCAMLRI mõne teise liikme lipu all, kuid mis püügi ajal eeldatavalt sõidavad tema lipu all.
4. Liikmesriik võib lubada tavalise hiilgevähi püügis osaleda muul kui käesoleva artikli lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt CCAMLRI sekretariaadile teatatud laeval, kui luba omaval laeval ei ole võimalik osaleda põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu. Sel juhul teavitab asjaomane liikmesriik viivitamata CCAMLRI sekretariaati ja komisjoni ning esitab järgmise teabe:
 - a) täielikud andmed asenduslaeva(de) kohta, sealhulgas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 3 ette nähtud teave;
 - b) põhjalik aruanne asendamise põhjuste kohta ning kõik asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
5. Liikmesriik ei luba tavalise hiilgevähi püügis osaleda laevadel, mis on kantud CCAMLRI nimekirja ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegeleva laevana.

3. JAGU

IOTC PÄDEVUSALASSE KUULUV ALA

Artikkel 23

IOTC pädevusalasse kuuluval alal kala püüdvate laevade püügivõimsuse piiramine

1. IOTC pädevusalasse kuuluval alal troopikatuune püüdvate liidu kalalaevade suurim arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus vastab VI lisa punktile 1.
2. IOTC pädevusalasse kuuluval alal mõõkkala (*Xiphias gladius*) ja pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püüdvate liidu kalalaevade suurim arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus vastab VI lisa punktile 2.
3. Liikmesriigid võivad lõigete 1 ja 2 kohaselt ühes või teises püügipiirkonnas tegutsevad laevad ümber jaotada, kui nad tõendavad komisjonile, et see muutus ei suurenda asjaomase kalavaru püügi koormust.
4. Liikmesriigid tagavad, et kui kavandatakse püügivõimsuse ülekandmist nende laevastikku, on asjaomased laevad IOTC laevaregistris või mõne muu tuunipüüki käsitleva piirkondliku kalandusorganisatsiooni registris. Üle ei tohi kanda selliste laevade püügivõimsust, mis on mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni nimekirjas kui teatamata, ebaseadusliku ja reguleerimata kalapüügiga tegelevad laevad.
5. Liikmesriigid võivad oma püügivõimsust suurendada üle lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse üksnes IOTC-le esitatud arengukavas kehtestatud piiride ulatuses.

Artikkel 24

Triivivad peibutuspüügivahendid ja varustuslaevad

1. Seinnoodalaev ei tohi korraga kasutada rohkem kui 350 aktiivset triivivat peibutuspüügivahendit.
2. Varustuslaevade arv ei tohi olla suurem kui üks varustuslaev vähemalt kahe seinnoodalaeva kohta, mis kõik sõidavad sama liikmesriigi lipu all. Käesolevat sätet ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kes kasutavad ainult ühte varustuslaeva.
3. Ühte seinnoodalaeva ei toeta ühelgi ajal rohkem kui üks sama riigi lipu all sõitev varustuslaev.
4. Alates 1. jaanuarist 2018 ei kanta ühtegi uut või täiendavat varustuslaeva IOTC poolt lubatud laevade registrisse.

Artikkel 25

Haid

1. Kõigi sugukonda *Alopiidae* kuuluvate rebashaide liikide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
2. Kõigi pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral, välja arvatud laevade puhul, mille üldpikkus on alla 24 meetri ning mis teevad püügioperatsioone üksnes selle liikmesriigi majandusvööndis, kelle lipu all nad sõidavad, ja püüavad kala üksnes kohalikuks tarbimiseks.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud liikide juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada. Need isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

4. JAGU

SPRFMO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 26

Pelaagiline kalapüük

1. Üksnes liikmesriigid, kes tegelesid 2007., 2008. või 2009. aastal SPRFMO konventsiooni alal aktiivselt pelaagilise kalapüügiga, võivad selles piirkonnas püüda pelaagilisi liike kooskõlas IJ lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügiga.
2. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid piiravad 2017. aastal oma lipu all sõitvate pelaagilisi liike püüdvate laevade kogumahutavuse (GT) taset kõnealuses piirkonnas liidu kogutasemeni, s.o 78 600 GTni.
3. IJ lisas kindlaks määratud püügivõimalusi võib kasutada üksnes tingimusel, et liikmesriigid saadavad komisjonile hiljemalt järgmise kuu viiendaks päevaks SPRFMO konventsiooni alal aktiivse kalapüügi või ümberlaadimisega tegelevate laevade nimekirja, laevaseiresüsteemi aruanded, igakuised püügiaruanded ja olemasolu korral andmed sadamakülastuste kohta eesmärgiga edastada see teave SPRFMO sekretariaadile.

Artikkel 27

Põhjalähedane kalapüük

1. Liikmesriigid piiravad 2017. aastal oma laevade põhjalähedast püüki või põhjalähedase püügi koormust SPRFMO konventsiooni alal, piirdudes selle ala nende osadega, kus põhjalähedane kalapüük ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006 toimus, ning hoides püügi ja koormuse tasemel, mis ei ületa püügi või püügikoormuse näitajate aasta keskmist taset nimetatud ajavahemikul. Nad võivad sellisest keskmisest rohkem püüda, kui SPRFMO kinnitab nende kava keskmisest rohkem püüda.
2. Liikmesriigid, kes ei ole tõendatult tegelenud põhjalähedase püügiga või kellel ei ole olnud selle püügi koormust SPRFMO konventsiooni alal ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006, kala püüda ei tohi, välja arvatud juhul, kui SPRFMO kinnitab nende kava püüda kala ilma varasema püügi või püügikoormuseta.

5. JAGU
IATTC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 28
Seinnoodapüük

1. Kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ja vööttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püük on seinnoodalaevadega keelatud järgmiselt:
 - a) 29. juulist (kell 00.00) kuni 8. oktoobrini 2018 (kell 24.00) või 9. novembrist 2018 (kell 00.00) kuni 19. jaanuarini 2019 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:
 - Vaikse ookeani Ameerika rannik,
 - 150° läänepikkust,
 - 40° põhjalaiust,
 - 40° lõunalaiust;
 - b) 9. oktoobrist 2018 (kell 00.00) kuni 8. novembrini 2018 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:
 - 96° läänepikkust,
 - 110° läänepikkust,
 - 4° põhjalaiust,
 - 3° lõunalaiust.

2. Asjaomased liikmesriigid teatavad iga laeva kohta komisjonile valitud keeluaja vastavalt lõikele 1 enne 1. aprilli 2018. Kõik asjaomaste liikmesriikide seinnoodalaevad lõpetavad lõikes 1 kindlaks määratud piirkondades valitud perioodiks seinnoodapüügi.
3. IATTC konventsiooni alal tuuni püüdvad seinnoodalaevad hoiavad pardal ja seejärel lossivad või laadivad ümber kogu kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja vööttuuni saagi.
4. Lõiget 3 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - a) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu või
 - b) kui reisi lõpuosa viimase püügikorraga püütud tuuni mahutamiseks ei pruugi olla piisavalt vaba lastiruumi.

Artikkel 29

Triivivad peibutuspüügivahendid

1. Seinnoodalaev ei tohi IATTC konventsiooni alal korraga kasutada rohkem kui 450 aktiivset peibutuspüügivahendit. Peibutuspüügivahend loetakse aktiivseks, kui see on merel kasutusele võetud, hakkab edastama oma asukoha kohta teavet ja seda jälgib laev, selle omanik või käitaja. Peibutuspüügivahendi võib aktiveerida üksnes seinnoodalaeva pardal.
2. Seinnoodalaev ei tohi peibutuspüügivahendeid kasutada 15 päeva jooksul enne artikli 28 lõike 1 punktis a sätestatud valitud keeluaja algust ja laev korjab merest välja sama arvu peibutuspüügivahendeid, kui ta kasutas 15 päeva jooksul enne keeluaja algust.

3. Liikmesriik esitab komisjonile igakuiselt päevade kaupa IATTC nõutud aruande kõigi aktiivsete peibutuspüügivahendite kohta. Aruanded esitatakse vähemalt 60 päeva hiljem, aga mitte rohkem kui 75 päeva hiljem. Komisjon edastab selle teabe viivitamata IATTC sekretariaadile.

Artikkel 30

Suursilm-tuuni püügi piirnormid õngejadapüügil

Ühegi liikmesriigi suursilm-tuuni aastane kogupüük õngejadalaevadega IATTC konventsiooni alal ei tohi ületada 500 tonni või nende vastavat aastast püüki 2001. aastal.

Artikkel 31

Pikkuim-hallhaide püügi keeld

1. IATTC konventsiooni alal on keelatud püüda pikkuim-hallhaisid (*Carcharhinus longimanus*) ning nimetatud alal püütud pikkuim-hallhaide rümpasid või mis tahes osi pardal hoida, ümber laadida, ladustada, müügiks pakkuda, müüa või lossida.
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada. Laeva käitajad peavad need isendid viivitamata vette tagasi laskma.

3. Laeva käitajad peavad:

- a) registreerima vette tagasi lastud kalade arvu ja märkima nende seisukorra (surnud või elus);
- b) edastama punktis a märgitud teabe liikmesriigile, mille kodanikud nad on. Liikmesriigid edastavad eelmise aasta jooksul kogutud teabe komisjonile 31. jaanuariks.

Artikkel 32

Merisarviklaste püügi keeld

IATTC konventsiooni alal on liidu kalalaevadel keelatud püüda merisarviklasi (sugukond *Mobulidae*, sh perekonnad *Manta* ja *Mobula*) ning pardal hoida, ümber laadida, ladustada, müügiks pakkuda, müüa või lossida merisarviklaste rümpasid või mis tahes osi. Kohe kui liidu kalalaevad märkavad, et nad on püüdnud merisarviklasi, peavad nad viivitamata need kalad vette tagasi laskma, võimaluse korral elusana ja vigastamata.

6. JAGU
SEAFO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 33

Süvamerehaide püügi keeld

SEAFO konventsiooni alal on keelatud järgmiste süvamerehaide sihtpüük:

- tont-musthai (*Apristurus manis*),
- sile tumehai (*Etmopterus bigelowi*),
- lühisaba-tumehai (*Etmopterus brachyurus*),
- suur tumehai (*Etmopterus princeps*),
- ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*),
- railased (*Rajidae*),
- harilik samethai (*Scymnodon squamulosus*),
- *Selachimorpha* seltsi kuuluvad süvamerehaid,
- harilik ogahai (*Squalus acanthias*).

7. JAGU
WCPFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 34

*Suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, võõttuuni ja Vaikse ookeani lõunaosas
pikkuim-tuuni püügi tingimused*

1. Liikmesriigid tagavad, et seinnoodalaevadele avamerel WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, ei ületa suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*), kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) ja võõttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püügiks eraldatud päevade arv 403 päeva.
2. Liidu kalalaevad ei tohi püüda Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool.
3. Liikmesriigid tagavad, et 2018. aastal ei püüta suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) õngejadalaevadega üle 2000 tonni.

Artikkel 35

Peibutuspüügivahenditega püüki käsitlevad meetmed

1. WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, on seinnoodalaevadel keelatud kasutada või üles seada peibutuspüügivahendeid vahemikus 1. juulist 2018 (kell 00.00) kuni 30. septembrini 2018 (kell 24.00).

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud keelule on 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel asuva WCPFC konventsiooni ala avamerel keelatud üles seada peibutuspüügivahendeid veel kahe lisakuu jooksul: kas siis 1. aprillist 2018 (kell 00.00) kuni 31. maini 2018 (kell 24.00) või 1. novembrist 2018 (kell 00.00) kuni 31. detsembrini 2018 (kell 24.00). Kahe lisakuu valik teatatakse komisjonile enne 31. jaanuari 2018.
3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - a) reisi lõpuosas, kui laeval ei ole piisavalt vaba lastiruumi kogu püütud kala mahutamiseks;
 - b) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu või
 - c) kui külmutusseadmetel tekib tõsine rike.
4. Liikmesriik tagab, et ükski tema seinnoodalaev ei kasutaks merel rohkem kui 350 peibutuspüügivahendit mõõtevahenditega varustatud aktiveeritud poiga. Poi aktiveeritakse ainult laeva pardal.
5. Kõik lõike 1 kohases WCPFC konventsiooni ala osas püügiga tegelevad seinnoodalaevad hoiavad pardal ning lossivad või laadivad ümber kõik püütud suursilm-tuunid, kulduim-tuunid ja vööttuunid.

Artikkel 36

Mõõkkala püügi luba omavate liidu kalalaevade arvu piiramine

WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool asuvates piirkondades mõõkkala (*Xiphias gladius*) püügiks luba omavate liidu kalalaevade suurim arv on esitatud VII lisas.

Artikkel 37

Mõõkkala püügi piirnormid õngejadapüügil 20° lõunalaiusest lõuna pool

Liikmesriigid tagavad, et mõõkkala (*Xiphias gladius*) püük õngejadadega 20° lõunalaiusest lõuna pool ei ületaks 2018. aastal IH lisas sätestatud piirmäära. Samuti tagavad liikmesriigid, et selle meetme tulemusel ei kanduks mõõkkala püügikoormus 20° lõunalaiusest põhja poole.

Artikkel 38

Siid-hallhaid ja pikkuim-hallhaid

1. WCPFC konventsiooni alal on keelatud pardal hoida, ümber laadida, ladustada ja lossida järgmiste liikide rümpasid või nende osi:
 - a) siidhallhaid (*Carcharhinus falciformis*),
 - b) pikkuim-hallhaid (*Carcharhinus longimanus*).
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada. Need isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 39

IATTC ja WCPFC vaheline kattuv piirkond

1. Laevad, mis on kantud üksnes WCPFC registrisse, peavad järgima käesolevas jaos sätestatud meetmeid, kui need püüavad kala artikli 4 punkti s kohases IATTC ja WCPFC vahelises kattavas piirkonnas.
2. Laevad, mis on kantud nii WCPFC kui ka IATTC registrisse, samuti laevad, mis on kantud üksnes IATTC registrisse, peavad järgima artikli 28 lõike 1 punktis a, sama artikli lõigetes 2, 3 ja 4 ning artiklites 29, 30 ja 31 sätestatud meetmeid, kui need püüavad kala artikli 4 punkti s kohases IATTC ja WCPFC vahelises kattavas piirkonnas.

8. JAGU

GFCMi LEPINGUGA HÕLMATUD PIIRKOND

Artikkel 40

Väikeste pelaagiliste liikide varud geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18

1. Liidu kalalaevadega geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18 püütud väikeste pelaagiliste liikide kogus ei ületa 2014. aasta kogust vastavalt käesoleva määruse IL lisale ja selle kohta esitatakse aruanne määruse (EL) nr 1343/2011 artikli 24 kohaselt.
2. Geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18 väikeste pelaagiliste liikide varusid püüdvate liidu kalalaevade püügipäevade arv ei ületa 180 päeva aastas. Nimetatud 180 püügipäeva jooksul võib sihtliigina püüda maksimaalselt 144 päeval sardiini ja 144 päeval anšoovist.

9. JAGU
BERINGI MERI

Artikkel 41
Kalapüügikeeld Beringi mere avamerel

Beringi mere avamerel on keelatud püüda vaigse ookeani mintaid (*Theragra chalcogramma*).

III JAOTIS
KOLMANDATE RIIKIDE LAEVADE
KALAPÜÜGIVÕIMALUSED LIIDU VETES

Artikkel 42
Lubatud kogupüügid

Norra lipu all sõitvatel kalalaevadel ning Fääri saartel registreeritud kalalaevadel on lubatud püüda liidu vetes kala käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi piires ning käesoleva määrusega ja määruse (EÜ) nr 1006/2008 III peatükiga ette nähtud tingimustel.

Artikkel 43
Kalapüügiload

Venezuela lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatakse käesolevas määruses ja määruse (EÜ) nr 1006/2008 III peatükis sätestatud tingimusi. Kolmanda riigi vetes kala püüdvatele liidu kalalaevadele antavate kalapüügilubade suurim arv on esitatud käesoleva määruse VIII lisas.

Artikkel 44
Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Artiklis 7 sätestatud tingimusi kohaldatakse kolmandate riikide selliste laevade püügi ja kaaspüügi suhtes, mis püüavad kala artiklis 43 sätestatud lubade alusel.

Artikkel 45
Keelud

1. Kolmandate riikide laevadel on liidu vetes keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:
 - a) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 2a, 3a ja 7d rajooni ning ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes;

- b) järgmised saagraide liigid liidu vetes:
- i) salesaagrai (*Anoxypristis cuspidata*),
 - ii) väike saagrai (*Pristis clavata*),
 - iii) väikehammas-saagrai (*Pristis pectinata*),
 - iv) harilik saagrai (*Pristis pristis*),
 - v) roheline saagrai (*Pristis zijsron*);
- c) hiidhai (*Cetorhinus maximus*) ja mõrtsukhai (*Carcharodon carcharias*) liidu vetes;
- d) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi 2a rajooni ning ICESi 3., 4., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
- e) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi IIa rajooni ning ICESi 1., 4., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu vetes;
- f) ronkjas tumehai (*Etmopterus pusillus*) ICESi 2a rajooni ning ICESi 1., 4., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu vetes;

- g) šokolaadhai (*Dalatias licha*), luits-nokkhai (*Deania calcea*), hall lühiogahai (*Centrophorus squamosus*), suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ja portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi 2a rajooni ning ICESi 1., 4. ja 14. alapiirkonna liidu vetes;
- h) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) liidu vetes;
- i) Alfredi sarvikrai (*Manta alfredi*) liidu vetes;
- j) hiid-sarvikrai (*Manta birostris*) liidu vetes;
- k) järgmised merisarvikute liigid liidu vetes:
 - i) vahemere merisarvik (*Mobula mobular*),
 - ii) guinea merisarvik (*Mobula rochebrunei*),
 - iii) astelsaba-merisarvik (*Mobula japanica*),
 - iv) silesaba-merisarvik (*Mobula thurstoni*),
 - v) väike merisarvik (*Mobula eregoodootenkee*),
 - vi) Munki merisarvik (*Mobula munkiana*),
 - vii) sirpuim-merisarvik (*Mobula tarapacana*),
 - viii) lühiuim-merisarvik (*Mobula kuhlii*),
 - ix) atlandi merisarvik (*Mobula hypostoma*);

- l) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3a rajooni liidu vetes;
 - m) norra rai (*Dipturus nidarosiensis*) ICESi 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7g, 7h ja 7k rajooni liidu vetes;
 - n) musterrai (*Raja undulata*) ICESi 6., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes ning valgerai (*Rostroraja alba*) ICESi 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - o) logardrailased (*Rhinobatidae*) ICESi 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. ja 12. alapiirkonna liidu vetes;
 - p) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - q) euroopa ingelhai (*Squatina squatina*) liidu vetes.
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada. Need isendid tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

IV JAOTIS

KALAPÜÜGIVÕIMALUSED 2017. AASTAKS

Artikkel 46

Määruse (EL) 2017/127 muutmine

Määruse (EL) 2017/127 IA lisas esitatud hariliku kammelja ja sileda kammelja püügivõimaluste tabel Iia ja IV püügipiirkonna liidu vetes asendatakse järgmise tabeliga:

Liigid:	harilik kammeljas ja sile kammeljas <i>Psetta maxima</i> ja <i>Scophthalmus rhombus</i>	Püügi- piirkond:	Iia ja IV püügipiirkonna liidu veed (T/B/2AC4- C)
Belgia	434	Ennetuslik TAC	
Taani	928		
Saksamaa	237		
Prantsusmaa	112		
Madalmaad	3 291		
Rootsi	7		
Ühendkuningriik	915		
Liit	5 924		
TAC	5 924		

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 47

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määrusega (EL) nr 1380/2013 asutatud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. See komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 48

Üleminekusäte

Artiklit 9, artikli 11 lõiget 2 ning artikleid 13, 19, 20, 25, 31, 32, 33, 38, 41 ja 45 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka 2019. aastal, kuni jõustub määrus, millega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused 2019. aastaks.

Artikkel 49

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Artiklit 8 kohaldatakse siiski alates 1. veebruarist 2018 ning artiklit 46 kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2017.

Artiklitega 20, 21 ja 22 ning IE ja V lisa sätteid teatavate kalavarude püügi võimaluste kohta CCAMLRI konventsiooni alal kohaldatakse alates 1. detsembrist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja
